

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Hírdetések és előfizetések főlvetetnek a egyes számok kaphatók helyben: Muzsik és Parthus könyv- és könyvnyomtatásában, Schön Adolf könyvkereskedésében, Hay Sándor dohánytözsdejében, valamint hirdetések s nyiltéri közlemények ugy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.	
helyben házhoz hordva:	
Egész évre	8 ft.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "
Vidékre postán küldve:	
Egész évre	9 ft. — kr.
Fél évre	4 " 50 kr.
Negyed évre	2 " 25 kr.
Néptanítóknak helyben:	
Egész évre	6 ft. — kr.
Fél évre	3 " "
Negyed évre	1 " 50 "
Néptanítóknak vidéken:	
Egész évre	7 ft. — kr.
Fél évre	3 " 50 "
Negyed évre	1 " 75 "

Szerkesztőégi iroda és kiadóhivatal:
Csendes-utca, Tóth-féle házában,
hová minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendők.
Bérmentelen leveleknek fogadtatnak el. Kéziratok nem adatnak vissza.

Szerkesztővel értekezhetni: d. e. 11 órától 12-ig és d. u. 3-tól 5 óráig.

Jubileumi örömlők.

Hát tudja meg végre a világ, hogy Magyarország miniszterelnöke nagy ur. — De van-e, vagy volt-e, a ki ob ben kételkedett? Avagy nem bizonyos-e az is, hogy Tisza Kálmán ez időszert a képviselőházban engedelmes többséggel rendelkezik s hogy a főispánoknak föltétlen ura s parancsolója? Mégis jónak látta a miniszterelnök ur ezt a világnak be is bizonyítani!

A mit azonban mindenki bebizonyíthat, ha mindjárt nem is miniszterelnök, — a saját házi népével szemközt. Cicero pro domo sua ...

Ha én ennek mintájára egy nagy vacsorát adnék, melyben azonban senki más csak az én hűséges s jól fizetett cselédjeim jelenének meg, a kik jólakván, telekurjongatnák „éljen"-ekkel az én házamat, — hát erre mindenki azt mondaná, hogy ez módomban áll.

S nem kételkednék abban senki fia, hogy ez mind az én kontomra megy.

Igy van ez a Tisza-jubileummal is. Tisza Kálmán egy nagy kongresszust hitt egybe a saját alárendeltjeiből, a kik által kiáltattatta magát jó hazafinak erkölcsös miniszterelnöknek s megkegyelmes uramoztatta magát más fél ezer ember által, kikről egytől-egyig tudjuk, hogy az a kényerűk.

No hát mi ezzel a jubileummal megelegedve nem vagyunk. Nem úgy sikerült, mint azt egy oly kiváló nagy hazafi, egy oly honmentő férfiú, egy oly világra szóló genie 10 évi jubileuma alkalmából hinnünk lehetett.

Ismerünk nagy embereket. Ott van, Kossuth — a kinek elveivel, viselt dolgaival talán sokan nem értenek egyet, de azért egyaránt szereti s tiszteli minden magyar.

Ott van Deak, ellenlábasa Kossuthnak, tehát nagyon sokan nem értenek egyet elveivel s tetteivel, de van-e a ki a kegyelet legőszintébb ragaszkodásával ne viseltetnék emléke iránt.

S ha amaz ősz férfiú csendes magányában Olaszhon ege alatt 80-ik évfordulóját ünnepli, — pártkülönbösg nélkül hódol neki a magyar nemzet.

Ha tehát Tisza valóban több mint a hatalom birtokosa, több mint Magyarország miniszterelnöke, ha egyszersmind, szeretet, tisztelt s nagyrabecsült államférfiú, akkor hol maradt a magyar nemzet az ő jubileumi öröme alkalmából?

Láttuk a trón számlóyáról reá le sugárzó kegyesugarat, láttuk a főpapoknak a tényleges hatalom előtti hódolatát, láttuk a Tisza-alkotta főrendiház üdvözlő csoportját, láttuk a mamelukok

tömeget, a főispánok seregét, — de nem láttuk a magyar nemzetet, — az egyetlen hivatott képviselőjét.

Mert a vármegyék manap nem képviseltek odafönn a nemzetet. Gyöztes főispáni önkény vitte föl a deputatíókat — s hogy többet ne említsünk Bács-Bodrogh megye mondva küldött deputatíót s arról semminemű közgyűlés tudomást nem szerzett.

Azonfölül a megyék 40%-a a városok 38%-a nem is jubilált.

A társadalom tudomást se vett róla s semminemű irányuló egyesület nem csoportosult a jubiláló zászló alá.

Ha tetszik ezt diadalnak nevezni, ha tetszik ebben gyönyörködni Tisza Kálmánnak, akár minden héten egyszer jsmételheti s nem fognak belefáradni senki főispánok, se a mamelukok, csak talán a korona orrolna meg érte.

Az ellenzék, melyet talán Tisza sem szándékozik egészen semminek tekinteni, ezen örömmünnep alkalmából mereven tartozkodik álláspontot foglalt el s bár nem irigyelte a jubiláns kormányelnököt, — boszankodott mégis a fölött, hogy Tisza olyan gyenge ember, s képes magát a saját alárendeltjei által megkegyelmes uramoztatni.

Ez bizon nem válik diszre egy potentátának, milyen 5, 10 év óta egyetlen hivatott képviselője. — Hozzá szokhatott volna ehhez a gyönyörűséghez

De ha van egy kis éleslátása, — most itt az alkalom, tekintsen a nemzet szívébe — vajjon szeretik-e?

Hogyan jubilált Bácsmegeye?

Lapunk egyik mult számában fölvetettük a kérdést, vajjon jubilál-e Bácsmegeye? Erre feleletet sehonnan se nyertünk. De felelet a tények.

Jubilált, mert ott volt a főispán, alispán, Gombos Gábor, Zenta polgármestere, Hoffmann Zombor sz. kir. város polgármestere s még egy ketten.

De ki küldte őket jubilálni? Senki! Maguktól mentek. Ugy fogják fel a dolgot, hogy a megye az a fő és alispán, a város meg a polgármester. Ha tehát azok fölmennek, — fönt van a megye s a város is. Szabadka törvényhatósága, valamint Baja és Újvidék nem így fogták föl a dolgot, — mert azok megkérdeték közönségüket, s a többség küldött aztán deputatíót.

Bácsmegeye ezt szükségesnek nem tartotta. Félt a főispánja a netaláni kudarczától. Így jobban sikerült.

De azért nem ártana megkérdézni a megye főispánját, hogy önmagát vagy a megyét képviselte-e oda fenn, — mert a megye az még egészen 5... Egyébiránt mindegy: fátyolt, úgy volt. Túl vagyunk rajta. Fátyolt reá!

A „Zombor és Vidéke" tárczája.

Tombola.

(Tartatott Kulán az ovoda javára a kaszinóban 1885. nov. 25-én.)

— Travestia. —

Este van, este van, lesz e ma nyugalom? Csillag már a sok tárgy a billárd-asztalon. Lengedez a szellő, neki megy a fa'nak. Gyenge sóhaj hallat, aztán elhallgat. Egy nagy sötét kaura lett a természet. A lámpák is benne mind szomorun égnek, Mintha csak félne nek nagyobb lánggal égni. Vagy tán így szokták ezt, tombolához mérni?

A kaszinó előtt egy talán legény Marónt sütoget minden este szegény; Caendesen működik a s megült szemek Betakarja gondolat, őzi — a melegét. Ballag egy bögös is, dudolni se restel, Óvakodva lépnek C alakú testtel — Meg-medvél, körül néz a nagy sötétségbe, Azt szeretné tudni, vaj jó uton méné?

Kinyílik az ajtó a lámpáknak fénye Oly hivatogatólag sutt a sütibe, Ajtó előtt tüzel a talán legény Számálja mennyit nyert ma a sült [gesztenyén. Benn a háziasszony osztja a jegyeket, Minden szép leányunk egy egy jó köteget; Aztán elvegyülnek a nagy társaságba Jegy-ön tuladni, ovoda javára.

Egy eladó lány a jegyre jeleket rak, O a legnagyobb, s az — a hajnali csillag, „Ezzel biztosan nyer, tessék kérem szépen,

Húsz krajczár az ára; nem is oly sok [épen]!

Majd a kedves arcú apróság jelen meg Kedves mosolygással, s vidám mese mellett Kinálják jegyüket; azzal nyerhetsz sokat, Miközben gyenge pir futja be arcuzat.

A legkisebb angyal nem is kínál szóval, Csak nyújtja a jegyet a piczi kaesóval Mi átvesszük szépen, megadjuk az árát S a kis angyal nem rest, tart egy másik [kártyát.

Igy megy ez mindaddig minden asztal körül, Míg csak minden jegyre jó vevő nem kerül, Akkor aztán vége van a vásárlásnak, Kiki helyet foglal s mulatni próbálgat.

Pendül a csengő most megüté a gazda Egy zacskó numerust a kezében tartva, Kezdi a játékok, vége a beszédnek, Mert az ilyen játék nem tőr sok beszédet. A legkisebb angyal ott a gazda mellett A zacskóba dugja a piczi kis kezét; Ki is húzza félve az első numerust, Ugyan kinek hozza ez meg az első just?!

A gazda meg erre kimondja a számot, A melyre oly sokan tartottak már számot: Van most gyors keresés és türeget tekintet, Fortuna asszonya az kire tekintet, Fölhajtja szép gyengén a kibuzott számot S biztosra veszi már, a legelső számot. Ismét benyúl kéz — mely csend és nyugalom Csillognak a tárgyak a billárd asztalon.

Nem késik azonban a kedves kis leányka, Újra húz egy számot — cseengőt hangjára Kiteszi középre, a gazda olvassa Mire száz ambóval lesznek megrohánva ...

A lányka még huzna ... a sok ambo ehés, A gazda unszolja: „Nyulj bele csak édes! Jobban szeretem, ha mindnyájan nyerne!” Egy-egy nyereeményt nyújt az embereknek!

De vajjon ki zörgött a harmadik száma? A melyet most huzott a kedves kis Klára. Terno, terno, terno! — viszhangzik a terem, S egyszerre 10 nyerő a billárdnál terem — Fogynak már a tárgyak a nagy billárd hátán Egy ifju vár még csak, ez is terno kíván: „Isten áldja meg a kendek rendezést, (Igy végzi a szót) meg a kedves népit!”

Köszöni a gazda: „Része legyen benne!” Az utolsó terno immáron elnyerte. Akkor kéri szépen, vegye vissza jegyét, Rá is áll az könnyen, bár szabadik elébb. Ternoak quaternok váltják fel hirtelen S a jó kedvtől ismét viszhangzik a terem. Szavuk nem igen van — addig, a mig huznak, Természete már ez a magyar virtusnak.

De mikor aztán a quaternonak vége, Nem nehéz helyen áll a számok szedése Megered lassanként, s valamint a patak, Mennél messzebbre foly, annál inkább lagad. A gazda is immár leteszi a jegyet, Figyelmes arczával elébb elébb görnyed Es mihelyt a lányka megáll a szedésében: „Huzzon meg csak egyet!” — rimánkodik [szépen.

„Tombola!” — kiáltja egy ifju levente Es a szép nyereeményt már el is emelte; Néma figyelemmel függnek mozdulatlan Mind az egész háznál; de kivált egy leány; Ez mikor nem hallják és mikor nem látják Pirulva kérdesi tőle — testvér bátyját ...

De azt a szép tárgyat, az ifju — kezében Nem nyerhetne vón el, csak az „ő” jegyével.

Este van, este van, már a cigány huzza Kéttös, négyes, hatos ... az ifjuság rúgja; Az idő meg repül, vele a sötétség Mig a kakas el nem kiáltja az éjfélt ... Gyéren szól a vendég, rá nagyokat gondol Közbe közbe még csak a bögő dorombol ... Majd az utolsók is a szállt elhagyják S átveszi egy ticsók esendes birodalmat.

More Patrio.

A trónörökös könyve.

A sokat emlegetett nagy műnek (mely iránt oly nagy mértékben indult meg az érdeklődés a magyar közönség részéről, — minőt még egyetlen könyv iránt sem tapasztaltunk), első füzeté mult hó nov. 23-én megjelent.

Ez első megjelent füzet a bevezető (vagyis közös) kötetből való, diszben és művészi kivitelben a legfinyasabb várakozást is messze túlhaladja.

A füzetet egy gyönyörű rajz nyitja meg Roskovits Ignáczié. Két, Ausztriát és Magyarországot ábrázoló koronás leány (kiket a régi bankokról ismerünk már) tartják a király arcképe alatt (biz az nem igen hasonlít ő felségéhez) a kibontott papyrust s azon van az ajánlás „I. Ferencz József, Ausztria Császárnak, Magyarország Apostoli Királyának“ (Egy „és“ már itt is bele esztbe a loyaltás bók torkába.)

Itt örökítjük meg ezen nevezetes momentumot az e megyebeli utódok számára.

Bács-Bodrogmegye küldöttsége (?) nevében **Sándor Béla** főispán a következőket mondta:

Nagyméltóságú miniszterelnök ur! Kegyelmes urunk! A mai örömnapon, midőn az egész ország nagyméltóságunk hazánk történetében korszakot alkotó bölcs kormányzatának tizedik évfordulóját ünnepli, megjelentünk mi is Bács-Bodrogmegye és Zombor városa részéről, hogy legőszintebb tiszteletünknek és ragaszkodásunknak adjunk kifejezést, hogy megköszönjük azt a sok kegyességet, melyet nagyméltóságod kormányzata alatt e két törvényhatóság iránt tanúsított és biztosított nagyméltóságod, hogy hazafiás szent kötelességünknek ismerjük nagyméltóságodat minden intézkedésében támogatót. Vegre amaz őszinte kívánatainknak adunk kifejezést, engedje a mindenható, — ki a nemzetek és országok sorsát intézi, hogy nagyméltóságod hazánk javára még sokáig kormányozza ez országot és engedje meg, hogy siker koronázza ama törekvést, mely szerint Magyarországot boldog, virágzó és erős legyen. (Éljenzés.)

Tisza Kálmán miniszterelnök erre adott válasza így hangzik:

A szíves megemlékezésért fogadják meleg köszönetemet és kérem, méltóasszonyunk köszönetem tolmácsolni hazánk ama jeles megyéjének. Köszönetemet már eddigi támogatásáért is megérdemli e vármegye, melynek fiait csak arra kérem, — hogy a meddig azt látják, hogy törekvéseim a haza javára vezetnek, addig támogassanak. (Éljenzés.)

Szabadka szab. kir. város küldöttsége nevében így szól **Mamusich Lázár** polgár-mester:

Szabadka szabad királyi város törvényhatósági bizottsága folyó hó 8-án tartott rendkívüli közgyűlése alkalmával egyhangulag elhatározta, hogy szintén részt akar ama nemzeti örömben, a mely nagyméltóságod 10 éves miniszterelnöksége folytán az egész nemzetet határtalan lelkesedésre gyulasztja. És mi, mint városunk küldöttségei, elfjuttunk, hogy e pártalan nemzeti ünnepegy alkalmával községünk nevében nagyméltóságod iránt forró üdvözlötünket és szerencsekívánatainkat kifejezzük. Mi az isten különös gondviselésének tulajdonítjuk, hogy az a nagy állami és társadalmi proceszszus, a mely hazánk kül- és belviszonyainak egész államiságának konsolidációja felé

törekszik, — éppen nagyméltóságod biztos keze által kormányoztunk és vezérteltek. Mint minden szellemi termék és működés magán hordja szerzőjének egyéniségét és jellemét, úgy kétségkívül hazánk konsolidációját is vissza fog tükrözni nagyméltóságod szellemi ereje és törhetlen erélye. A mostani főbb alkotások nagyméltóságod szellemének képmásai lesznek. S ez az, a mi teljes megnyugvást nyújthat minden honfitobebuk; mert a nagy szellemek csak tartós és nagy műveket hozhatnak létre. Mi szívünkkel öhajjuk, hogy nagyméltóságod államférfiúi pályáját az eddigi siker után még nagyobb dicsőség koronázza, — de te pedig az emberker legvégsőbb határát elérje. (Éljenz.)

Tisza Kálmán ekkép válaszolt:

Nagyon köszönöm jó kívánságukat. Tiszta szívvel viszonzom azokat és kérem, hogy **Szabadka** szab. kir. város közönségének vigyék meg viszont üdvözlömetet és ama kívánságom kifejezését, hogy mint a magyar állam egyik fontos városa, ha nem is nyelv tekintetében, de szívben lelkében magyar város felvirágozók és hogy a mint az egész város, úgy annak fiai is magukat boldognak érezhessék. (Éljenzés.)

Következt **Ujvidek** szab. kir. város küldöttsége **Petrovich Felix** főispán vezetés alatt. E küldöttség szóoka **Grossinger Károly** pártelnök a miniszterelnököt ekkép üdvözlölte:

Ujvidek szab. kir. város mint törvényhatóság még a tavaszszal üdvözölté nagy méltóságodat tíz évi miniszterisége alkalmából, ezuttal ugyane város szabadlevélű párta nevében van szerencsém üdvözölni nagy méltóságodat az itt megjelent küldöttséggel. Fogadják őszinte ragaszkodásunk és bizalmunk és szerény kifejezését — fogadják köszönetünket nemes jó indulatért, melylyel városunk érdekei iránt viseltétek és tartsa meg városunkat jövőben is változatlan jókaratában. (Éljenzés.)

Tisza Kálmán a következőkben mondott köszönetet:

Nagyon köszönöm **Ujvidek** szab. kir. város tanácsának és szabadlevélű pártjának üdvözölő szövegét és kérem köszönjek meg ezt nevében a küldöiknek is, hozzátéve, hogy **Ujvidek** városának a haza határán nagy fontosságú az erem, tudom és hogy kétszeresen becsülöm azokat, a kik egyetértve, habár más anyanyelvűek is, ott azon az ör állomásán a közös magyar haza érdekeit képviselik. Ajánlom magamat szíves jó indulatokba. (Éljenzés.)

Az ezen monarchia határain belül élő népfajok tanulmányozása nemcsak a tudós elé tár tágas mezőt, hanem egyuttal az általános haszaszeret emelésére sem csekély gyakorlati jelentőségű.

Mennél behatóbban vizsgáljuk az egyes népcsoportok jó tulajdonságait és sajátságait, ugyszintén azoknak egymástól szellemi és anyagi tekintetben való kölcsönös függését, annál nagyobb mértékben fog erősülni azon összetartozandóság érzete, melynek hazánk népeit egymással össze kell kapcsolni.

A népcsoportok, melyeket nyelvűk, szokásaik és részben eltérő történelmi kifejlődésük a népesség többi alkotórészeitől elkülönítettek, az által, hogy nemzeti egyéniségük a monarchia tudományos leírásánál az őket megillető elismerésre talál, bizonyára kellemesen lesznek érintve, s ez által egyszerűsíteni felhiva arra, hogy szellemi súlypontjukat az osztrák-magyar monarchiában keressék.

Ezért bír nagy fontossággal éppen hazánkban a népménekek és segéd tudományainak művelése; a mennyiben ezek, távol minden ki nem forrott elmélettel és minden pártszennvedéllyel, azt az anyagot gyűjtik, a melynek segítségével egyedül lehetséges a különböző népfajok tárgyilagossá összehasonlítása és igazságos megítélése.

Ezután **Jankovich Aurel** főispán vezetésével **Baja** város küldöttsége jelent meg, melynek nevében **Drescher Ede** polgármester következőkkel szólott:

Baja város hazafiás szellemű lelkes közönsége a jelen küldöttség által kívánja nagyméltóságod iránt táplált, mely tiszteletét és hódolatát kifejezni. Hazánk népe büszkeséggel mondhatja el, hogy exzellenciáid fényes nevével széles e világ beteltek ama pillanatban, midőn koronata népszerű és miniszterelnöki nagy és terhes, de áldást hozó tevékenységének deccenni átás ünnepeit álljuk. Hazánk népe s a multvelt külföld jégyarant méltó esodálattal és elragadtatással szölnak exzellenciáidnak a nemzet szöb jövöje biztosítására lángés és államférfiúi bölcsesség által teremtett alkotásairól, melyek mindenfölt, mindenütt nagy nevét ragyogtatják előttünk. A hála igaz örömben tört ki **Baja** város közönségének felgyült lelkesedése, s ennek kifejezésére voltunk mi szerencsések **Baja** város közönségének törvényhatóság bizottságától az üdvözölő feliratnak átnyújtásával megisteltö megbiztatást nyerni. Fogadják nagyméltóságod határtalan tiszteletünk, legmélyebb hódolatunk, örök hállánk kijelenését kegyesen s engedje meg hangszólótnak azt, hogy ha vannak is, a kik e nemzetit ünnepen impozánsab módon nyilatkoztatták ki örömlöket, de nálunk öszintebb örömmel nem ösztoztok e mai nap dicsőségében senki sem, és nem lehetnek a **Kárpátok** tö **Áldriág** olyanok, kik bensőbb lelkesedéssel, melegebb ragaszkodással szötnének nagy méltóságod nagy neve s elötere áldást kívánni; és hogy a nemzet is áldva legyen, arra kérjük a mindenható istent, hogy nagyméltóságod életét és kormányzatát soká tartsa meg. (Éljenz. éljenzés.) A szönek átadja **Baja** város üdvözölő iratát.

Tisza Kálmán a következőkben mondott köszönetet:

Köszönettel veszem át az üdvözölő iratot és kérem, legyenek szöveik eme köző netemet **Baja** város kebelében is ama jó kívánatom mellett tolmácsolni, hogy e város úgy az anyagi, mint a szellemi téren mentül inkább haladjon a teljes felvirágzás felé. Tudom, hogy meg van rá mind az alap, mind az akarat és remélem, meg lesz Isten áldása is. (Éljenz. éljenzés.)

Magyar töke kivitele és megbízhatatlan külföldi, főleg amerikai biztosítósárlatok veszélyessége.

II.
A megbízhatatlan külföldi, — főleg az amerikai biztosító társutok inváziója mindig

Ez még eddigélté vagy épen nem, vagy nem a fent jelzett irányban történt. Nem titkolhatjuk magunk előtt, hogy a népisme éppen Ausztriában és Magyarországon részesül sokkal kevesebb művelésben, mint Német, Angol- és Franciaországban, sőt újabbban Oroszországban is, noha mi ama szakértök föltt, melyek e föladrta képesek, talán épen oly mértékben rendelkezünk, mint a többi államok.

Jelent ugyan meg sok becses műt egyes népfajokról, de azok többnyire tudós szöklapokban, vagy idöszaki iratokban hevernek érkeztelenül, vagy sajnos, többnyire külföldi kiadványokba áldoroltak át.

Ezért szözülemlt meg bennünk az esz me, hogy osztrák-magyar monarchiában ezt a dus, de ránk nézve még csaknem parlagon heverő anyagot egybe gyűjtjük s ez által olyan munka létrehozatalát tegyük lehetővé, mely e monarchia határain belül az egyes nemzetek tudományos és művészeti önértékének megfelelően, s úgy az egész monarchiának, mint részeinek becsületére válják.

Es van e állam, mely egy ily nagy mühoz a talajalakulás ellentéteiben oly gazdaságot, természetrajzi, tájképi és éghajli tekintetben oly nagyzerü változatoságot egyesítve határai közt, a különböző népcsoportok néprajzi ösztetelében oly nagy

nagyobb és nagyobb ovatoságot követel a közönségtől, mert törvényileg megállapított övrendszabályok foganatosítása egyrészt hosszabb idöt igényel, másrészt mert életbiztosításnál a fífeladat, épen mint minden tökéllhelyezésnél a közönség ellenörzéseinek és józan eszének jut.

Ha a magyar országgyűlésen ez a kérdés tárgyalásra kerül, a föslyt arra fogják feltetni, miként lehetne a monarchia másik állammal köösen a megbízhatatlan külföldi biztosító társulatok s külföldi lötösözdelégek behozatala ellen vélekezni.

Mint a „Correspondance de Pesth” utóbbi cikkekben határozottan kiemelte, itt absolute nem lehet szó egyoldalú eljárásról osztrák intézetek ellen. Ausztria és Magyarország közt csak az foroghat kérdésben, hogy az 1876. XXXV. t. ez-ben biztosított viszonosság csakugyan tényleg érvényre emeltessek.

Hogy Ausztria-Magyarországon a biztosító intézetekben hiány egyáltalában nincs, abból is kitűnik, hogy p. o. a legnagyobbak közülök több mint 200 millió frtnyi vagyonnal rendelkeznek. Eszerint tehát fel nem fogható, miért keresik sokan javukat a távolban, mikor az oly közel van.

A biztosítás áldás dus elveinek védelmezésében nem teszünk különbséget az osztrák vagy magyar solid biztosító társulatok közt. Ezek mindnyájan egyenjögü és szivesen látott tényezői a takarékoság előmozdításán müködö propaganda köös seregének.

A kezelt módjánál fontosabb ama feltétlen szükségesség, mely szerint a magyar társulatoknak Ausztriában, az osztrák társulatoknak Magyarországon tökéletes szabadsággal és egyenjögüsággal való müködésük ne csak elméletileg hanem tényleg is megövassék.

Födolog marad azonban a védekezés szölamora nem méltó külföldi biztosító társulatok és külföldről importált ragályos gazdasági köranyagok ellen minök pl. a külföldi lötösözdelégek.

Ez a védekezés Ausztriával köösen volna leghatályosabban szervezhető.

Különbösen megbízhatatlan külföldi biztosító társulatokkal szemben Magyarországon a gyakorlatban alkalmazható hatályos törvényes övrendszabályok nincsenek.

Az 1876. XXXVII. t. ez-ben foglalt magyar kereskedelmi törvényének 210 és 211 §. 7. pontjának és 453 §-ának határozatai mint övrendszabályok nem elégségesek. Egyes magyar állampolgárok érdekeinek,

Az első füzet tartalma egyéb tekintetben jól van megöszta; az egyik cikkek magyar, a másik német tudóstól van. Az egyik ugyanis a bevezetés ö fensögtölt, a trónörökösöt (melyet alább közlünk egész terjedelmében), a másik a birodalmi herögy és vizrajzi leírása **Sonkler Károly** vezérörnagyötól.

A királyi bevezető cikkek pompásan sikerült szörlajok különböztetik meg, — ezimerek magyar és német tájekok, I. Rudolf és István arözkepei, különféle néptyusok kitünö kivitelben, geniális csoportosításával, **Rampler Ferenc** kezöte alól. A herögy és vizrajzi cikkek eszöte képét **Trentin Angelö** rajzolta. (A **Schlus**-**Vignet** bizonyosan Vég képnök lesz keresztelve.) Ezen kívül még egy hangulatos nagy kép van **Lichtenfels Ernötöl**. Az **Ortler** a malsi pusztárol tekintve.

Ime a trónörökös bevezető cikke:

Az osztrák magyar monarchia eddigélté dacára némely jó elmökölatoknak, még mindig híjával van egy olyan népméi munkának, mely a jelenlegi tudományos buvárátok magaslátán állva, a művészet anyira tökélyesült sokszorosító eszközeinek segítségével hazánkban és néptörzseinek teljes képét vonzó és egyuttal tanulságos modorban nyujtáná.

(Vége köv.)

vagy általában a magyar állami érdekeknek megvédésére alkalmas, gyakorlatilag hatályos rendszabályok gyűjteményét a kereskedelmi törvénykönyv és szabályainak tartalmát senki nem tekintheti. A 100 ezer forintot ötvadékkal megállapítása nem csak semmi biztosságot nem nyújt hanem éppen ellenkezőleg a járulaton közönségnél tévedéseket szüli alkalmas, mely ellenőrzést vagy biztosságot hisz fenforogni ott, — hol az egyáltalán nincs meg.

Övadásunk első sorban az amerikai biztositó társaságok ellen irányul, még pedig következő okokból.

1) Mert a biztositás nem egyéb, mint „kötelező takarékpénztár”; egy biztositó társulat nem egyéb mint egy takarékpénztár vagy takarékegylet; már pedig a megtakarított nemzeti vagyont külföldre és Amerikába küldeni magában véve is esélytelen eljárás, míg oly tökéletesen országban, mint Magyarország, az állami érdekek szempontjából is káros

2) Van Magyarországon és Ausztriában, vagy ha a verseny e két egyáltalán nem elég nagy, hát Európában, elég biztositó intézet azaz takarékpénztár. Megdolgoztatlan könnyelműség tehát, ha valaki pénzét Amerikába akarja küldeni, még pedig egy amerikai társulatnak, melynek igazgatói Magyarországon különösen, de általában véve Európában is teljesen ösmeretlen személyek.

Ez övadásunk tehát első sorban az „Equitable” és „Newyork” nevű amerikai biztositó társaságokra vonatkozik, melyek különösen nagy buzgalommal fejtetik ki, hogy a hazárdjátékszerű Tontine biztositással járulaton embereket arra bírják, hogy megtakarított föltérleket Yankee-műdszernek szerint való legmagasabb fokú gyümöleszetek végett Amerikába küldjék.

H i r e k.

Zombor szab. kir. város törvényhatóságának tegnap tartott rendkívüli közgyűlés tárgysorozata. 1. A városban felépítendő új vágóhidra vonatkozó versenypályázat eredményének megvárására tárgyában felvett jegyzőkönyv. A pályázat által benyújtott tervrajzok felülvizsgálatára kiküldött biztosság által beterjesztett jegyzőkönyv főlólasása után, a szakértők egy hangú véleménye alapján a kettős vöröskörben, a kör fejjel jelölt pályaterv a legjobbnak találta. — A megfellelő jellegével ellátott borítók felbontatván, kitűnt hogy a feut említett pályázatot városunk szülötte a kitűnő képzettségű technikus Balázs Ernő műépítész készítette el; s így a kitűzött 300 frtyi jutalom díj részére kitalványoztatni határozották. A városi tanács pedig utasított hogy a vágóhidra állítási költségeinek fedezésére 30000 frtyi kölcsönt vegyen fel. 2. A városi pénzkészlet és számviteliről szóló szabályzat tárgyalása. A beterjesztett szabályzat felülvizsgálására Hoffmann Mihály polgármester ur elnöke alatt egy szűkebb körű biztosság meenezettet. 3. Elő leg iránti kérények. Jóvá hagyatták.

Weszelinovits Péter ur által gyűjtött szerb sebesültek részére adakozók névsora: Karakasesy M. 1 frt, Spitzer Bernát 1 frt, Schönwald 1, Placskó Döme 1, Kronits T. 1, Bárány Lipót 1, Bikár Péter 5, Vujics Pál 1, Vujics A. Miklós 10, dr. Pavlovits Simon 5, Davidovits Szalárd 1, Bekis G. 1, Hrabovszky József 1, Zombori takarékpénztár 1.50 Lippert Ferenc 50 kr., Bikár M. Pál 1, Brummer K. 1, Gergurov Szredoje 1, Maglics István 1 frt, Massirevits György 2, Popovits Szávó 1, Lalloveits Jásó 10, Vujics Etó 1, dr. Sztójkovits Péter 5, Grujics Miklós 5, Kapetanovits János 2, ifj. Bikár Vaszó 1, Leovits Gedeon 1, Kadulyovits Olga 1, Jakobits M. 2, dr. Krónits István 3, Bikár Lyuba 1, dr. Vujics János 3, Kupuszarevits Lyubomir 3, Weszelinovits Zsófia 10, Weszelinovits Péter 20, Czvetkovits Koszta 1, Mihajlovits György 10, Utvits Miklós 1, Milutinovits Csedomily 1, Koszanits Koszta 5, Jagerovits Svetozar 1, Zach. G. Sztójkovits 1, Jovánovits Döme 1, Milankovits M. János 1, Yukisevits S. 1,

Gergurov Szredoje 1, Palanacski István 1, Pavlovits Mladen 1, Gruits Dániel 2, Sztójovits János 1, Polzovits Glisó 1, Sztankovits Péter 2, Birvalszyk Maja 2, Schlieszer testvérek 2, Schöffner J. 5, Klein Ede 40 kr., Schlesinger M. 20 kr., Bikár Lázár 1, Spitzer J. B. 1, Goldfahn A. 1, dr. Czvetkovits Péter 5, Grünwald Ig. 3, Diamant L. 40 kr., Bikár Simon 5, Theodorovits G. Miklós 3, Goldstein H. 1, Weidinger S. és Zs. 1, Szepits Pál 1, Manujlovits István, 1 Sztajanovits Tihamér 1, Jeraszovits János 5, Nikolits György 2, Szaubernorn N. 1, Fernbach O. 10, Gallé Emil 1, Jankovits Antal 2, Dr. Molnár Gyula 1 frt. Összesen 195 frt.

Érdekes a „Teleska” című Kulán megjelenő „társadalmi” magyar-német hetilap gratulatója Tisza Kálmán jubileumához. E lap a jubilansnak a német részben két elbeszélést egy vezércikket hoz, a magyar részben pedig 5 — árverési hirdményt. Ez még tán a legzebb és legtalálbb gratulató egy „társadalmi” lapról.

Új bankfők. Szabadka város közgyűlése meg 1883-ban azt indítványozták, hogy keressetek meg az osztrák-magyar bank, hogy Szabadkán egy főnöktelet álltson fel. A közgyűlés az indítványt helyeselte és kiadta egy biztosságnak jelentését. A biztosság ez ügyben november hó 26-án d. u. 4 órakor Lévy Simon pénzügyi tanácsnok elnöke mellett értekezletet tartott, és elhatározta, hogy az új bank felállítására a város hatósága, úgy az osztrák-magyar banknál, mint a kormánynál tegyen lépéseket.

A királyi államkincstár a mohi pusztát, mely IV. Béla királynak a tatárok ellen vitt szerencsétlen és véres barcairól lett híressé, közléssel eladta „Freund Henrik és fia” budapesti és megyénkben is, különösen Kulán jól ismert földbírtokos és nagykereskedő czégének. A mohi pusztai birtok megközelíti kiterjedésére a 3800 holdat.

Kulán — mint tárcaorvatunkban More patrió ügyes travestíában megénekelti — tombola-estélyt tartott, mely a kisedővő számára 89 frotól jövedelmezett.

A miniszterelnök vasárnap jubileumán Bács-Bodrogh megye és Zombor város részéről Sándor Béla főispán vezetése mellett Eigl József, Fernbach Balint, Freund Ferencz Gombos Gábor, Hoffmann Mihály, Latinovits Ernő, Matkovics Lajos, Schmausz Endre és Vissy Károly urakból álló tiz tagú küldöttség — Szabadka város részéről: Mamusch Lázár polgármester, Dr. Antunovits József, Antunovits Lajos, Kovacsics Ágoston, Regényi Lajos és idős Vojnics Lukács. — Baja város részéről: Jankovich Aurél főispán ur vezetése mellett Drescher Ede polgármester, Berényi Dániel, dr. Ivárvics Pál, Szutrély Lipót és Tury Matyás urakból álló küldöttség és Ujvidekéről a városi polgármester, kapitány és főjegyző, a szabadelvű párt pedig Grossinger K. elnök vezetése mellett, Frankl J. Rohonyi Gy., Barits Sz., Háfner R., Kron K., Fischer B. s Peklo urakból álló küldöttségek által volt képviselve.

Apatinból írják: Az iskolakötelesek. Apatinban a közs. bíró törvényes köteletségének elgetteendő a legnagyobb odaadással fárado egész hónapban át, a hanyag iskolás gyermekek születésével, mely fáradsága azonban nem igen fog eredményhez vezetni. Mert a tankötelesek összeírása a jelen tanévre oly gyarló volt, hogy pl. már házas ember is lett mint iskolakötelező idező (ilyenkor a bíró úr természetes a jegyzet rovataiba oda írja hogy „verharathat”) ezzel aztán elég! de hogy hol lőnek ily óriási bakot, azt senki sem keresi. Ideje volna már egyszer hogy az iskolakötelesek nem a kisbírakkal, mint eddig szokásban volt, hanem mint a törvény előírja eszközöltessek; mely esetben ily neveléses hibákkal nem fog a község előjárósága kompromittáltani.

Marhalévi kiállításánál a közhatalos jelrevezetése és valóban körülményes alkalmas, a btk. 400 §-ában kördírt közirathamisítás büntetett képezi. Így értelemben határozott m. kir. kuria büntető tanácsa f. évi 2812. sz. a hozott határozatával.

Agyonlőtték Pletikozits József hírhedt almai születésű rablót. A szabadkai” csendőrkök ugyanis meghallották, hogy a csikerei erdőkben bujdosik utána indultak, és Mérges pusztá alatt meg is lették — hol e napon feleségével tartózkodott, és midőn a csendőrkök által körülvett hazából kirohant, hogy csendőrköt rátűzött és ő föltelenül arczárabukott. Hir szerint ő lenne azok egyike a kik múlt hetekben Roglatica pusztán Fernbach kisasszonytól 200 frot akartak kiszarolni.

A zentai hitelszövetkezet alapszabályainak és czégének czégnyezékbe bevezetését a kir. tabla — a szabadkai törvényeskedő tagdó végzése ellenében — elrendelte.

A zombori színház részvénytársasága 1885. évi december hó 20-án délelőtt 10 órakor Zomborban a színház-épülethez tartozó új étkezőteremben rendkívüli közgyűlést tart, melyre a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívhatnak. A közgyűlés tárgysorozata: A kiküldött közös biztosság javaslata a színház átadásra tárgyában Zombor sz. kir. városa közönségének. Az ügy fontosságánál fogva kéretnek a t. részvényesek a közgyűlésen vagy személyesen megjelenni, vagy magokat meghatalmazások által képviseltetni sziveskedjenek. Zombor, 1885. évi november hó 29-én. A zombori színház-részvénytársaság igazgatósa: Szemő Gyula s. k. elnök.

Magyarország áruforgalma 1884-ben. A magyar orsz. statisztikai hivatal kimutatása szerint a magyar koronához tartozó országok összes bevitelre 1884-ben 484,439,487 frot értékét képviselt. Az Ausztriából való bevitel értéke egymagában 403,789,514 forintra rugott. Az összes kivitel értéke 393,694,494 forint, — az Ausztriába való kivitel értéke 280,068,874 frot volt. — Emilituss itt azt meg, hogy a bevitelben a paunatúrák 61 millió frottal s a gyapjúárak 55¹/₂ millióval állanak első helyen. Exportált gabonának értéke 130¹/₂ millió, vágó marhának értéke 53¹/₂ millió, az italmunk érték pedig 22¹/₂ millió frot rugott. — A bevitelre vonatkozó számok minden hangzatos fejtegetésnél erőteljesebben bizonyítják, mennyire rá vagyunk szorulva iparcsikké dolgában a külföldre.

Meteor hullás. Nagyzerű üstgömbömet volt látható Szabadkán hó 23-án este 6 órakor. Az égen ugyanis észak-nyugati irányban egy rendkívüli nagyságú meteor égett, folyton változtatva helyzetét és alakját, s majd kék, majd zöld és lilaszínű sugarakat zárt maga körül, míg egy 7 óra felé egyszer ezer meg ezer darabba szétpartant.

Keresztúron a rusnyákok kebeléből mozgalom indult, egymaguk köréből fentarsandó magyar iskola felállítására ügyben. **Ujvidéken** a szerb csaionica kebelében alakult daleylet mely hó 26-án hangversenyt rendezett, melynek tiszta jövedelme a szerb sebesültek javára fordították. A hangversenyt táncz követte.

Hymen. Debelyeski Izidor mérnök Öbecserói m. vasárnap esküdt meg Dims Milicza kisasszonnyal, Ujvidék egyik szépségével.

Szabadkán Olsavszky Jenő kir. trvszék bíró ur. hó 25-én vezette oltárhoz Sátor alja-Ujhejnen Major Annát, Major trvszéki bíró leányát.

Főhivás ismeretlen örökösökhöz. — A budapesti kir. trvszék főhivás mindazonkat, a kik a Strassburgban született s Budapest 1884. évi decz. 19-én vengredelre és ismert örökösök nélkül 73 éves korában elhalt Jaeger Henrik keresk. akadémiai tanár hagyatékára valani igényt táplálnak, hogy egy évi határidő alatt jelentkezzenek. A boldogult ezeltől mintegy 30 évvel jött Magyarországra hosszú s időn át nevelésködtő a Szapáry gróf házában, a hol Szapáry Gyula gróf pénzügyminiszter s Szapáry Géza gr. m. kir. főudvarmester is tanítványa volt. Jaeger, a ki egész haláláig a nevezett főúr háznál lakott, nemcsak a család, hanem szélesebb körök előtt is kedvt. ember volt s tekintélyes vagyont hagyott hátra.

Topolyán az iskola nének ovodájának megnyitása nagyünnepélyességgel karácsonkor fog megnyitni.

Ritkaság. Gvosgyák Gábor bir. végrehajtónál Kulán, — cserépben a szobában egy bokor ananász földjeper rajta tökéletesen érett vépiros boggyóval látható, ami ilyenkor nov. végén már nagy ritkaság.

A községi bírásokdótt gyakori hivatalos közeg által, a községi bírásokdótt kifolyólag, ajánlaton feladott leveleket a postahivatalok elfogadni és továbbítani kötelesek. Ezen kérdést a helyügyminiszternek folyó évi 16,540. sz. a. E. meggye közigazgatási bizottósághoz kibocsátott következő rendelet tárgyalja: E rendezett tanács város kapitánya, mint kisebb polgári perügyekben megbízott községi bíró azon kérdéssel járult az igazügyminiszter urhoz, hogy az ottani kir. postahivatal megfelelően utasítások, hogy az általa mint községi bíró által, idegen községi bíróságokhoz intézett ajánlott postaküldeményeket vissza ne utasítsa, mely kérelmét azért indokolja, hogy az idege községi bíróságok a nem ajánlv. feladott levelek átvételét néha eltagadják. A közmunka- és közlekedésügyi miniszter ur ezen kérelem érdemében akként intézkedett, hogy az e—i postahivatalt f. évi 4625 sz. a. kelt rendeletével szigorúan utasította, hogy a rendőrkapitány mint községi bíró által ajánlaton feladott leveleket jövőre elfogadni és továbbítani köteleességét ismerje. Megjegyzti azonban a belügyminiszter, hogy miután a hivatalon feladott levelek száma újabb időben annyira felszaporodott, hogy az a postai kezelést már is jelentősen megnehezítette, a hivatalos levelekre ajánlaton feladása csak ott veendő igénybe a hol az ügy fontossága vagy az elküldeni szándékolt okmányok potolhatatlan való azt multhatatlanul megköveteli. Végül azon községi bíróságoknak, melyek a nem ajánlott levelek vételét eltagadják, szigorú felelősségre vonatása hagyatik meg a rendeletben.

Irodalom.

Kaptuk az előfizetési felhívást Föltényi Vilmos 43 évi szini működésének életrajzára. A debreczeni szinpadon töltött 25 évének jubileuma és a szinpadtől végbucsuya alkalmasból adatok után írta: Zilahy Gyula. A mű ára 50 kr., mely árát is inkább érdemes a pártolásra, mert a begyűlt összeg az „Erdélyi közművelődési egyeslet” alapötökéhez csatlakoztatik. Az összeg a szerzőhöz Debreczenbe küldendő.

Az irodalom és gyermekeink. Az irodalom az évek hosszú során lassan észrevételül oly irányban fejlődött, hogy ma már adajutottunk, hogy a szűkölő munkát, egy lapot, melyet előbb az utolsó betűig át nem olvastak, csak reszketve, félve merik odaadni gyermekeinknek olvasás végett. Épen ott, a hol legkevésbé várnók, oly helyekkel, oly kifejezésekkel találkozik az olvasó a milyenk elvasolásától félve kell óvniuk gyermekeinket. A „Magyar Hírlaposszony” című hetilap oly gondnal van összeállítva, hogy nemcsak mint erkölcs-nemesítő olvasmányt bátran adhatjuk leányaink kezébe, hanem abban a biztos tudatban tehetjük ezt, hogy nevezett lapból életkörükből vágó oly hasznos ismereteket is merithetnek, melyeknek egykor, mint nek, házasszonyok és családanyák hasznát fogják vehetni. A „Magyar Hírlaposszony”, mely a magyar gazdasszonyok orsz. egyletének hivatalos közlönye, megjelenik minden vasárnapon „Muuka Után” című ingyenes szépirodalmi melléklettel 12—16 oldalnyi terjedelemben s előfizetési ára egész évre 6 frot, fél évre 3 frot, negyed évre 1 frot 50 kr. Mutatvány számokkal készséggel szolgál a kiadó hivatal (Budapestben nagy koronára utca 19. sz.) ingyen és bérmentve mindazonkat, kik eziránt hozzá, legzélszerűbben levelező lapon fordulnak. A változatos tartalomról a legújabb szám is tanuskodik.

„Tanügyi Lapok” decz. 1-ji 7. számának tartalma. Leányiskolánk II. (Betelező rész) Farkas Antalól. — Szükséges-e Szabadkán polgári iskola? — Y. — Az elemi iskola olvasókönyvével. III. Észfejtés. (folytatás.) Piller Györgytől. — Egy ötven éves tantól pálya megúnnepölése Baján. — Irodalom. — Különfélék.

A „Képes Családi Lapok“ 9. száma a következő tartalommal jelent meg: A banda gyereke. Tóth Józseftől. — Fényben, árnyban. Divék Gyulától. — A búvós tollu herceg. Veress Endrétől. — A sziv nemesága. Fordította Tomkow Ilona Mária. — Háromszor mennyasszony. Mészáros Istvántól. — A boszorkány. — Mikor együtt jártunk. Szarvas Mariskától. — Egy óra a fotografnál. Váradi Antalkól. — Képmagyarázat. — Mindenféle. — A „Nővilág“ november havi száma, a következő tartalommal: Az a szerelem! Hegedűs Irmától. A csecsemő lépéslása. V. E.-től. Két divatos méreg. A tavas és a hus. A tél előtt. (Párisi divat.) stb. A 10. szám tartalma: Szegény bolond-Beniczky-Bajza Lenkétől. — Kadár Erzi. Szabó Sándortól. — Egy tanácsos életéből. Tensuz Tivadartól. — A sziv nemesága. Fordította Tomkow Ilona Mária. — Háromszor mennyasszony. Mészáros Istvántól. Meddig tart az élet? Oriantól. — Sors. Pósa Lajostól. — A boszorkány. — Képmagyarázat Mindenféle.

NOVELLATÁR.

Ilona.

— Elbeszélés. Irta: Krausz Bernát. — (Vége.)

Ha ő volna! — Akkor elhiszem ön nélkül is Erdős uram, hogy ő egy valódi gyönyörű a nő szépség, kellem-, műveltség és érények! — A szél egyre onad fű... hátha? Az öreg Méhes ur a oda küldött — ez meg hiv oda! — Hátha — háha! — És ha nem ő lenne, — ki kényszeríthet egy lépésre is tovább? — Igen megnezem, elmegyek — ne legyen okom később e hanyagságot megbánni — ne muljék ezen az egy uton se. És ha nem ő — visszajövök, és maradok a régi! — Így tépelődik az ifju, a mint a levelet végig olvasta, míg végre határozott.

Másnap már röpült a válasz Erdősnek, melyben az ifju jövetelének idejét vele közlél. Hogy milyen nehezen várta ezt az időt ifjunkt, azt csak az értheti meg teljesen, — aki bele éli magát helyzetébe. — Egy eszményképért rajongni, kiról azt sem tudjuk, hogy éle, és ha éle is. vajjon szabad-e, és ha szabad, vajjon elnyerhető-e? Azon helyre menni, hol őt először látta, és nem tudni, vajjon láthatja-e még egyszer?

Ha az ifjunkt ezen lelki állapotát megmondjuk illetőleg megértjük, nem csodálkozhatunk a fölött, hogy nehezen várta ezen újabb talányunk megfejtését is.

Az idő végre erre is megérkezett. Hídeg tavaszi idő volt, mert azóta egy óz és egy hosszú tél repült el feje felett, a midőn utunk indult. Mire a hely színére megérkezett, már az eső is társul szegődött a hideg szélnek, hogy az emberek — különösen ifjunkt arcát, ki a kétségűl egészen sápadt volt, pirosra festék.

Ismét ott állott a hajó, a hol a mult ósszel; ismét úgy siettek ki-be az emberek, mint a mult ósszel; ismét úgy kiállott a matrózlegény, mint a mult ósszel; csak az, a miért ő egy ósszön és egy hosszú télén át hiába epkedett, nincs ott, az az angyal nem vart ott az öreg utitársra.

Tetővázsa jártát tekintetét az ember-tömegben keresztül, mely daczára a hideg szélnek és esőnek, meglehetősen nagy volt, vajjon merre forduljon, mely iránynak tartson...

A mint így tépelődött, névén szólították: „Ma nem csodálom, a leírás után ön az ifju, kit várok — szólt hozzá egy körülbelül 20 éves barátságos kinézésű, előkelő ruházatu férfi, kinek hatalmas cizlinderje alól pompás lütrökben csüngött alá a hajzat majdnem a válláig, mintha neve mellett akarnának tanubizonyosságot tenni, mert ez az ur nem volt más, mint Erdős.

— Jól leírták Önnek — felelt az ifju, — a kit vár, csakugyan én vagyok.

— No, most már látom, hogy Istentől van — sugá aztán az ifjunkt fülebe, amint már bizalmasabban beszélgettek, és karonfogva a város felé sétáltak.

— Hogyan? — kérde az ifju.
— Mert olyan egyszerre felismertem.
— Nem adok én arra semmit — felelt az ifju, kinek rectori néni szavai jutottak eszébe.

— Már pedig én adok — és meg fogja látni... No de lesz alkalmunk még — éppen itt jön kollegája...

— Kinek a kollegája?
— Hát az öné is, meg az övé is.
— Kie, az övé?
— Hát még nem is tudja... no de hogyan is tudhatná, azon leányok, kiről szó van, az atyja tanító — no meg ön is — ez pedig, a ki itt jön, a kollegájuk.

Alig hogy a felvilágosított megadhatta az ifjunkt Erdős, egy közpözs, széles vállu, meglehetősen barátságos öreg ur állott előtte, ki magát Házás kollegának mutatta be.

Igy mindhármán folytatták utjokat be a város felé, miközben közönyös dolgokról beszélgettek. Nemsokára egy utcához értek, hol Házás azon igérte, hogy még estére találkozik fognak, elvált tőlük, és ekkor az ifju ismét fölvette a beszélgetésnek fonalt ott, hol elhagyták.

— Tehát tanító? — Nagyon erős előérzetem van... mondja csak, hogy néz ki?
— Van-e hosszú szakállja?

— Van.
— Kissé öszbe hajló?
— Igen.
— Körülbelül olyan magas, mint én?
— Körülbelül.
— Eleven, fürge, életerős férfi, daczára öszlő hajzatának?
— Igen; de honnét ismeri ön?
— Nem ismerem, csak ilyennek képzeltem — felelé szinletl nyugodalommal az ifju; de annál nagyobb forogás volt lelkében, hogy a helyes uton jár. Előre azonban nem akart semmiről említést tenni, mert semmiben sem volt még bizonyos.

Hogy ilyen körülmények között sietett a kollegához, azt feltehetjük róla.

Alig félóra múlva csakugyan teljesen átöltözködve Erdős karján egy melléktuczán föléfelé látjuk sietni ifjunkt.

— Itt, e házban lakok — sugá az ifju felébe Erdős, midőn a lakáshoz közelétek...

„Oh, ha sejtelnem valónak bizonyulna, — sóhajta az ifju, azután befordultak.

Benn, a kapu alatt még egyszer meg állt, azt mondá hogy ruháján fog igazítani, pedig tulajdonképen bátorságot akart a rövid percekből meríteni. Milyen gyarló az ember! Mikor bátorságra van szükség, akkor egy pár perczhez kapkod — nem elég neki az életkor, melyet átél, hogy azt megszerze — — ilyenkor kereszt.

Erdős a kilincsre tette kezét, és az ajtó a kilincsnek engedve, a következő pillanatban nyitva volt... Az ifju szemben állott — eszményképeük valódi lényével — S. Ilona k. a. — mutatá be neki Erdős a leányt, és viszont ennek őt; de mintha csak nyelve leragadt volna, egy kukkot se tudott kiejteni...

Csak aztán, mikor már a leány csengő barátságos hangja kábultságából felzavarta, villant át agyán egy gondolat: Ez is Ilona, hanem ez az egyik, az a másik!

Mondjam tovább?! — De minek mondjam? — Hisz úgy is tudjátok! Ma Ilona az én kedves mennyasszonyom, mert az az ifju, kinek kiletét eddig tán csak sejtettétek — én vagyok.

A jó rectori nének is megirtam, hogy a házasság mégis csak Istentől van; de biz ő azt mondta még most is, hogy: „Nincs bi annak abba“ édes fiám, anyi beleszóla se, mint a mi kanászuoknak.

— Legyen neki is igaz; de elhihetitek, hogy nekem is igazam van!

Mert még Békésy uram is azt mondja rá, hogy — punctum!

Felölös szerkesztő és kiadó-laptalajdonos:
DR. MOLNÁR GYULA.

Nyiltér.+)

Tekintetes szerkesztő úr!
Becses lapjának m. hó október 22 én kelt 85. számában a hírek közt az áll, hogy én a helyb. ízr. ifjuság által rendezett táncmulatságon hivatalanul berugott állapotban megjelentem magamat feltűnésemet viselve — Hirschfeld rendezőt azért, mert engem illo magaviseletre szólított, arcuzal ütöttem, mire engem a közösi bíró Mojzes István a terem bol oly figyelmeztetéssel lödött ki, hogy ha vissza merék jönni; kis bírák által dobát ki.

Míunthogy a „Zombor és Vidék“ mások szives figyelmeztetéssel folytán csak mostanában került kezembe, válaszokul így késon.

A fenti állítás e valamennyi — egynek kivételével — nem igaz, mert a táncmulatságon a rendezőség által nekem küldött még hívóval jelentem meg, mit azt hiszem a rendezők sem fognak tagadni; hogy berugott nem voltam, a bíró a terembol ki nem lödött, és nem mondta, hogy újbol megjelesem esetén kis bírák által dobát ki, a táncmulatságon jelen volt összes közönség és a közösi bíró is igazolhatja.

Igy tehát az egészbol csak az áll, hogy Hirschfeldet pofon ütöttem, ezt pedig irántam tanusított kihívó és sértő magaviselet miatt tettem.

* E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Azért a „Zombor és Vidék“ ez idei 85. számában rólam írottak — bárkitől származnak is — mindaddig meg jelen állításaim ellenkezője bo nem igazoltatik — ami nehezen fog megtörténni — aljas rágalmak és hazugságok, kivéven azt, hogy Hirschfeldet arcuzal juttattam.

Tekintetes szerkesztő urat ezek közlésére kérve vagyok

Baracsánk, 1885. november 21-én
kiváló tisztelettel

Antóni János,
kántor-tanító.

MATTONI PÉTER
GIESSTÜBLER
legjobb asztali- és üdítő ital,
kitűnő hatásának bizonyult köhögésnél,
gégehajóknaál, gyomor- és hólyaghurtnál.

Mattoni Henrik, Varsó és Budapest.

Singerstrasse 15.
zum **PSERHOFER J.-féle Bécsben**
„gold. Reichsapfel“
Vértisztító labdacso — ezolott egyetemes labdacso neve; azt, e utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezők betegségek, melyben a labdacso csodás hatásukat czerzesen be nem bizonyítottak volna. A legmakacsabb esetekben, melyekben minden egyéb szer sikertelenül alkalmazott, ezen labdacso számtalanszor és a legrovidabb idő alatt teljes gyógyulást eredményeztek. — 1 doboz 15 labdacossal 21 kr., 1 tekercs 6 dobozzal 1 frt 5 kr., (Egy tekercsnel kevesebb nem küldetik szét.)
Számtalan level érkezett, melyekből rá látható mondanak a labdacsokról, melyeknek a legkülönfélebb és legsúlyosabb betegségeken egészsegek helyreállítását köszönik: A ki csak egyszer kísérletet télt volna, tovább ajánja.

Számtalan köszönő-iratok közül ide mellékelve közlünk néhányat.

Leongang, 1883. május 15.
Melyen tisztelt úr! Az ön labdacsoi csodát műveinek, nem olyanok, mint más efféle szerkek, ezek valóban majdnem mindent gyógyítanak.

A húsvekor megrendelt labdacsokat többnyire barátságos és ismerősököm osztottam el és mindgyöknek használtak, szint magam is koru személyek a legkülönbözöb bajoknál és csuzoknál, hanem is a teljes egészeget, de legalább nagy javulást tapasztaltak és tovább is használni akarják. — Megkértem tehát azt, hogy újbol 5 tekercsnel küldjön. — Fogadja tehát tőlem és mindazoktól, kiknek szerencséjük volt labdacsoi által egészegetek visszanyerni, legbensőbb köszönetünk.

DEUTINGER MARTON.
Bega-Szt.-György, 1882. febr. 16.
Tisztelt uram! Nem gyözöm elengedően legbensőbb köszönetemet az ön labdacsoi miatt keltetett, mert legközelebb nem — istenek hála — ki már évek óta melibetegségben szenvedett, az ön vértisztító labdacsoi el-halá- és halá- meg most is egyideje be kell nyennie, egészege annyira helyre állt, hogy ifju erő.

Fagybalzsam PSERHOFER J.-től élék óta legbiztosabb szernek van elis merve mindennemű fagybajok és jüdt sebek st. ellen. 1 tégely 40 kr.

Fejbalzsam, biztos szer fejbajok ellen. 1 tégely 40 kr.

Élet-esszencia (prági csepp, svéd csepp), megmúrolni gyomor, rozsz emésztés, mindennemű áltesti bajok ellen kitűnő háziser. 1 üveg 20 kr.

Amerikai köszvény-kenőcs gyorsan és biztosan hat, kélségtelenül legböb szer minden köszvényes és csuszó baj, nevezetesen hátgerinczű, tag-szagartás, görös ideges fogfájás, fej-fájás, fülzúgogatás st. ellen. 1 frt 20 kr.

Hasonló gyógyszerék minden nemből készletben vannak. Továbbá még ezen gyógyszerkülönbözöbességék vannak készletben:

Alpúi Liqueur Bernhard A. V. 61. 1 üveg 2 frt 60 kr., fél üveg 1 frt 40 kr.
Szem-esszencia dr. Romenshausenól. 1 üveg 2 frt 50, fél üveg 1 frt 50.
Dr. Aufeland szemdohánya, 1 doboz 60 kr.
Köszvényfluid Kwizidától, 1 üveg 1 frt.
Resztitüofluid lovaknak, 1 üveg 1 frt 40 kr.
Korneuburgi marhapor, 1 csom. 45 kr.
Sorsborzesz, 1 üveg 60 kr.

stb efféle a valamennyi raktáron nem levő különlegesség kívánatra pontosan és legutányosabban beszerzetük.

Postai küldemények 5 frton áll; megrendeléseknél csakis az összeg előlege beküldése mellett, nagyobb összegeknel utánvétellel is eszkozzöltenek.

gyógyszerár
Bécsben

Bécs, 1881. február 20.
Tektetes úr! Előre bocsátva azt, miszerint valószinleg valamennyi gyógyszer hasonló jósságul bír, azon híres fagybalzsamával, mely eszadalmton több idült fagydagmak gyorsan véget vetett, daczára valamennyi ugynevezett egyetemes szer iranti bizalmatlanságomnak, elhatároztam magamat az ön vértisztító labdacsohoz folyamodni, hogy én apró polyhosok segyelőül megostromoljam rig idő óta tartott aranyeres bántalmamat. Egyáltalán nem restellem önké bevallani, miszerint régi bejóm még beti használat után teljes tökéletesen megúszta s én ezen labdacsokat ismerem köreiben a legjobban ajánlom. Az élen nincs egyáltalán semmi elcsúsztatás, ha én ezen soraimat — jöllehet nevalársák nélkül — nyilvánosság elé oltajtja bocsátani. — Mely tisztelettel C. v. T.

Tannochinin-hajkenőcs, PSERHOFER J.-től élék óta orvosok és laikusok által valamennyi hajnövesztő szer között a legjobbnak elismerve, egy csinosan kiállított n. szelencze 2 frt.

Egyetemes tapasz, STANDEL tanártól, szarásoknál, mindenféle dagantoknál a lábakon koronként felfoerdöz sebeknél és forró mellnél és hasonló bajoknál igen alkalmasak és használhatóak. 1 tégely 50 kr.

Egyetemes tisztító so, BULLRICH A. W.-tól. Kitűnő háziser megzavart emésztés minden következményei, u. m. fejfájás, szédülés, gyomorgörös, gyomorhaj, aranyér, dugulás st. ellen. 1 csomag ára 1 frt.